

**O MARCO XURÍDICO. COMENTARIOS
AO TEXTO ARTICULADO DAS NORMAS
EN MATERIA ORZAMENTARIA**

X. O MARCO XURÍDICO. COMENTARIOS AO TEXTO ARTICULADO DAS NORMAS EN MATERIA ORZAMENTARIA

I. PROXECTO DE LEI DE ORZAMENTOS XERAIS DA COMUNIDADE AUTÓNOMA DE GALICIA PARA O ANO 2011

A parte dispositiva da lei de orzamentos da Comunidade Autónoma de Galicia para o 2011, responde aos criterios doctrinalmente acuñados pola normativa financeira en canto a reflectir, por unha parte, o contido mínimo, necesario e indispoñible que lles corresponde, constituído pola determinación das previsións de ingresos e das autorizacións de gastos correspondentes ao exercicio orzamentario. Por outra parte, xunto ao anterior, incorpórase o que se veu a cualificar como eventual, é dicir o referido a materias que gardan relación coas previsións de ingresos e habilitacións de gastos ou que están conectadas cos principios de política económica que serven de complemento á actuación do goberno en prol da eficacia na execución orzamentaria.

A lei consta de seis títulos, dez disposicións adicionais, tres disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e catro disposicións derradeiras.

No título primeiro “ Da aprobación dos orzamentos e réxime das modificacións orzamentarias” recóllese a parte esencial do orzamento, en canto que o seu capítulo I inclúe a totalidade dos gastos e ingresos que conforman os orzamentos da comunidade autónoma e que están integrados polos da Administración xeral, os dos seus organismos autónomos, os das axencias públicas, os das sociedades públicas, os das fundacións, os dos consorcios e os daqueles entes nos que concorren os requisitos para estar integrados no sector público. Así mesmo, este capítulo reflicte os beneficios fiscais que afectan aos tributos cedidos total ou parcialmente á comunidade autónoma e o importe das subvencións reguladoras consideradas na normativa de taxas, prezos e exaccións da Comunidade.

No capítulo II deste título regúlanse os principios que rexen as modificacións orzamentarias, con expresión das regras de vinculación que afectan aos créditos orzamentarios, a determinación dos que teñen natureza de ampliables e as limitacións aplicables ás transferencias de créditos. Entre as novidades desta lei, hai que destacar a incorporación, no artigo relativo á adecuación de créditos, dun novo suposto que permite a reasignación dos créditos incorporados que non amparen compromisos de gasto debidamente adquiridos en exercicios anteriores, para conseguir o máximo grao de execución dos fondos procedentes da Unión Europea. Destacan tamén as novas limitacións para a transferencia de créditos cando resulten afectados os capítulos I e VIII, e as novas excepcións para as transferencias dos capítulos VI e VII aos de gasto corrente, cando afecten a atrasos de persoal, sentenzas xudiciais e intereses de demora.

No título II, “Gastos de persoal”, o seu capítulo I, referido ás retribucións do persoal, mantén para o 2011 as establecidas no ano 2010 non considerando incremento ningún nin para os funcionarios, nin para o persoal laboral, nin para o persoal ao servizo das institucións sanitarias. Así mesmo, mantéñense as retribucións dos altos cargos e doutro persoal directivo. Tamén, conforme ao disposto no artigo 38 da Lei 7/2007, do 12 de abril, pola que se aproba o Estatuto

básico do empregado público, difírese a aplicación dos pactos e acordos que supoñan incrementos retributivos para o 2011.

No seu capítulo II destacan como novidades a modificación das relacións de postos de traballo para axustalas á creación de prazas derivadas de sentenzas xudiciais firmes que declaren relacións laborais indefinidas. Tamén se contempla que na oferta pública de emprego ou outro instrumento similar de xestión da provisión de necesidades de persoal para o ano 2011, o número total de prazas de novo ingreso será como máximo igual ao 10% da taxa de reposición de efectivos e se concentrará nos sectores, funcións e categorías profesionais que se consideren absolutamente prioritarios ou que afecten ao funcionamento dos servizos públicos esenciais. Por último, completa este capítulo un bloque de tres artigos dedicados, ao establecemento das regras aplicables no 2011 á contratación de persoal laboral e ao nomeamento de funcionarios interinos no ámbito da administración, organismos autónomos e axencias públicas, á contratación de persoal temporal no sector público e á contratación de persoal vinculado ás encomendas de xestión.

No Título III, “Operacións de endebedamento e de garantía” establécese a contía máxima do incremento da posición neta debedora da comunidade autónoma, que non supera o 1,3% do PIB, polo que a comunidade, un exercicio orzamentario máis, se acomoda estritamente aos límites establecidos polo Consello de Política Fiscal e Financeira e se sitúa na senda de redución do déficit establecida para o período 2009-2013 no acordo do citado órgano do 20 de maio de 2010. Ademais, considérase especificamente a subrogación da administración xeral na posición debedora de operacións que formalizaron sociedades que lle pertencen nun cen por cen, cando se decida a súa disolución.

Continuando coa política de impulso no apoio financeiro aos proxectos empresariais, establécese, para o 2011, a contía máxima para os avais que pode conceder o Instituto Galego de Promoción Económica, que alcanza a cifra de cincocentos millóns de euros.

No título IV, “Xestión orzamentaria” mantéñense os preceptos dedicados á intervención limitada, á fiscalización das operacións de endebedamento da comunidade autónoma, da fiscalización dos nomeamentos ou dos contratos por substitución do persoal, da identificación dos proxectos de investimento, da autorización do Consello da Xunta para a tramitación de determinados expedientes de gasto, da revisión de prezos contidos en contratos e concertos, das transferencias de financiamento, concesións directas de axudas e subvencións e exencións nas obrigas dos beneficiarios das axudas. No que atinxe aos expedientes de dotación artística introdúcense pequenas modificacións para facer referencia á natureza do crédito ampliable na consellería competente en materia de cultura.

Como novidades deste título cabe significar a introdución dun precepto que regula os documentos que serven como xustificantes dos gastos e dos pagamentos nas axudas e subvencións que se concedan con cargo a créditos financiados con recursos procedentes da Unión Europea e en aras ao cumprimento estrito do obxectivo de estabilidade orzamentaria regúlase o carácter preceptivo e vinculante do informe da consellería competente en materia de facenda, sobre os

efectos que as condicións de préstamos con cargo a créditos do capítulo VIII poda ter para o referido cumprimento.

A novidade máis importante deste título IV constitúea a incorporación dun precepto dedicado aos contratos de colaboración público-privada e de concesión de obra pública, no que se establece como requisito para a súa autorización un informe previo e vinculante da Consellería de Facenda en que se analicen os aspectos financeiros, a súa repercusión nos orzamentos futuros e nos obxectivos de estabilidade orzamentaria, o seu tratamento en termos de contabilidade nacional e a súa coherencia coa planificación estratéxica e a incidencia na economía galega e no equilibrio territorial. Finalmente, establécese que a documentación orzamentaria conterá un anexo informativo sobre os contratos deste tipo que se celebren, no que se indicará a contía do investimento e os compromisos de pagamento anuais.

No título V, “Corporacións Locais” detállase para os concellos e as deputacións, as transferencias que lles corresponden como consecuencia dos convenios e subvencións que figuran nos programas de gastos que forman parte dos orzamentos da Comunidade Autónoma de Galicia. Como novidade destacada cunmpre salientar o novo tratamento da participación dos entes locais nos tributos do Estado, que consonte a natureza da actividade desenvolvida pola Comunidade, pasarán a ter tratamento extraorzamentario. Finalmente, este título recolle a participación dos concellos nos tributos da comunidade autónoma que se instrumenta a través do Fondo de Cooperación Local, dotado neste exercicio orzamentario cunha contía de cento catorce millóns de euros, na que se manteñen as entregas a conta que recibiron no 2010. Como novidade amplíanse os supostos de compensación de débedas das corporacións locais con cargo ás dotacións que lles correspondan no fondo de Cooperación Local.

No título VI “Normas tributarias”, polo que se refire aos tributos propios introdúcense modificacións de taxas debidas, principalmente, á adaptación de tarifas e á revisión dalgunhas das regras establecidas nas taxas esixidas na actividade portuaria da comunidade.

Remata este título cun artigo destinado ao establecemento de criterios para a afectación de tributos propios, de modo que o tramo autonómico do imposto sobre vendas minoristas de determinados hidrocarburos queda afectado, exclusivamente a gastos sanitarios. Pola súa parte, o imposto sobre o dano ambiental causado por determinados usos e aproveitamentos da auga embalsada queda afectado a gastos de investimento que con destino ao saneamento, protección e mellora do medio natural, obras ou servizos hidráulicos realice o organismo competente en materia de augas. Finalmente, especifícanse os programas de gasto da comunidade cuxos investimentos se van financiar con parte da dotación do Fondo de Compensación Ambiental.

Nas dez disposicións adicionais abórdanse diversos aspectos. As relativas á información ao Parlamento, plan de restablecemento do equilibrio nos orzamentos das sociedades públicas, autorización dos orzamentos nas sociedades de nova creación, os orzamentos iniciais das axencias públicas, a venda de solo empresarial polo Instituto Galego da Vivenda e Solo, as prestacións extraordinarias para beneficiarios de pensións e subsidios non contributivos e a modificación dos

cadros de persoal do Servizo Galego de Saúde, xa se contemplaban na lei de orzamentos do 2010. Outras, como a relativa a prestacións familiares por coidado de fillos foi obxecto de matización coa finalidade de evitar que se poidan simultanear, para o mesmo menor, a dedución por nacemento de fillos do imposto sobre a renda das persoas físicas e esta prestación.

Tamén destaca a incorporación para o 2011 dun sistema de revisión dos concertos, contratos e convenios de colaboración que subscribisen a administración xeral ou as entidades do sector público galego e que conteñan módulos referenciados ás retribucións de persoal, ao obxecto de adecuar os seus importes ás previsións desta lei sobre as novas condicións retributivas, cunha referencia concreta á suspensión de acordos no ámbito do ensino concertado.

Entre estas disposicións adicionais merece unha especial atención a nova regulación do Fondo de Cooperación Local como instrumento da participación das corporacións locais nos tributos da comunidade. Nela establécese a porcentaxe que, para o 2011, representa esta participación, unha vez realizada a homoxeneización correspondente ás novas porcentaxes de cesión dos tributos establecidos pola normativa reguladora do novo sistema de financiamento das Comunidades Autónomas de réxime común e Cidades con Estatuto de Autonomía. Establécese que a repartición inicial do mencionado exercicio non poderá ser inferior ás cantidades recibidas por cada concello no 2010 pola súa participación nos diferentes fondos existentes nese ano e, finalmente, concrétase o índice de evolución do Fondo de Cooperación Local para os exercicios posteriores ao 2011 que seguirá as variacións que experimente a recadación dos capítulos de ingresos tributarios da Administración xeral. Fíxase tamén o réxime de dotacións orzamentarias, entregas a conta, pagamento e liquidación do fondo.

A lei conta con tres disposicións transitorias dedicadas a regular, respectivamente, as retribucións do persoal do Tribunal Galego de Defensa da Competencia, en tanto non entre en vigor a lei reguladora do Consello Galego da Competencia; o réxime de redución da contía da tarifa X-5 de Portos de Galicia; e o réxime transitorio de ocupación do dominio público, mediante medios persoais, de inmobles afectos a actividades administrativas que seguirán rexéndose polo disposto no seu título ata a súa extinción.

Na súa disposición derogatoria, a lei derroga preceptos e normas que quedaron sen obxecto ou contido como consecuencia do establecido na disposición adicional quinta da lei sobre a nova regulación do Fondo de Cooperación Local.

Polo que se refire as disposicións derradeiras, establécese que as concesións concedidas na Illa de Ons quedan suxeitas ao pagamento dunha taxa anual pola utilización privativa dos inmobles existentes nela.

II. PROXECTO DE LEI DE MEDIDAS FISCAIS E ADMINISTRATIVAS

A definición dos orzamentos como a expresión cifrada, conxunta e sistemática das obrigas que, como máximo, se poderán recoñecer e dos dereitos que se prevé liquidar durante o exercicio orzamentario, pon de manifesto as limitacións, fundamentalmente temporais, que condicionan os preceptos xurídicos contidos nas leis de orzamentos.

De aí, que a eficaz execución da política económica deseñada nos Orzamentos Xerais da Comunidade Autónoma para o ano 2011 demande a adopción de medidas legislativas complementarias que garden relación cos gastos e ingresos previstos na norma orzamentaria, ben polo seu contido económico-financeiro, ben pola súa incidencia na busca dunha maior eficiencia da organización administrativa, e que se formulen cunha vocación de permanencia superior á anualidade orzamentaria.

Pola súa natureza, axustándose á doutrina establecida polo Tribunal Constitucional, estas medidas legislativas adóptanse a través de leis específicas ás que, tradicionalmente, o noso ordenamento xurídico denominou como Leis de Medidas ou Leis de Acompañamento. Na nosa Comunidade, estas leis estendéronse dende finais dos noventa ata o 2005 e serviron de complemento para a implantación dun marco regulatorio de política fiscal, financeira e de organización administrativa.

Na actual situación de incerteza económica, resulta necesario recuperalas como instrumento necesario para a consecución destas políticas e para o cumprimento dos obxectivos económicos por elas perseguidos. Dende a perspectiva da actividade que desenvolve a Comunidade Autónoma de Galicia, cuxos obxectivos explícanse na Lei de Orzamentos Xerais da Comunidade para o ano 2011, e ao obxecto de contribuír a unha maior eficacia e eficiencia destes, dítase a presente Lei como norma que, polo carácter permanente das súas disposicións, contén un conxunto de medidas referidas a diferentes áreas de actividade que contribúen á consecución de determinados obxectivos de orientación plurianual perseguidos pola comunidade a través da execución orzamentaria.

De acordo co exposto, a Lei estruturase en dous títulos, o primeiro dedicado as medidas de carácter fiscal e o segundo as de carácter administrativo. O título primeiro estruturase en catro capítulos dedicados, respectivamente, aos tributos cedidos, aos tributos propios, as normas de aplicación dos tributos e a organización da administración tributaria. O título segundo consta de tamén de catro capítulos que se corresponden, respectivamente, co réxime financeiro, orzamentario e patrimonial, co medio rural e a ordenación urbanística, coa función pública e con medidas en materia de contratación. Finalmente, a lei conta con unha disposición transitoria, unha disposición derogatoria e seis disposicións derradeiras.

A Lei contén no seu título primeiro un conxunto de normas de carácter fiscal. En primeiro lugar, en canto aos tributos cedidos, o capítulo I deste título recolle, dentro do marco establecido para o exercicio das competencias normativas pola Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das Comunidades Autónomas de réxime común e Cidades con Estatuto de Autonomía e se modifican determinadas normas tributarias, unha serie de medidas que afectan ao imposto sobre a renda das persoas físicas, ao imposto sobre sucesións e doazóns, ao imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e á taxa fiscal sobre xogos de sorte, envite ou azar.

Polo que se refire ao Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas establécense tres deducións novas e amplíase o ámbito dunha xa existente. A dedución por autoemprego beneficiaba ás mulleres calquera que fose a súa idade e aos homes menores de 35 anos. A situación actual de crise económica e o aumento do número de desempregados fai aconsellable ampliar o beneficio fiscal eliminando a limitación de idade para o caso dos homes.

En canto ás deducións novas, establécese unha dedución por acollemento familiar na liña de seguir apoiando as deducións no ámbito persoal e familiar, así como dúas deducións orientadas a fomentar o investimento na comunidade autónoma coa finalidade de impulsar a iniciativa privada para a saída da crise económica e fomento do emprego, polo que se esixe que ese investimento veña acompañado da creación de emprego e se manteña durante un período de tres anos. Neste senso, establécese a dedución, na cota íntegra autonómica, por investimento na adquisición de accións ou participacións sociais en entidades novas ou de recente creación e tamén a correspondente ás cantidades investidas durante o exercicio na adquisición de accións como consecuencia de acordos de ampliación de capital subscritos por medio do segmento de empresas en expansión do Mercado Alternativo Bursátil.

Como última novidade, establécese a escala autonómica do IRPF de acordo coa nova normativa que regula o financiamento autonómico que obriga á súa aprobación por cada comunidade autónoma, sen que se produzan incrementos dos tipos establecidos para cada un dos seus tramos.

No imposto sobre sucesións e doazóns, coa finalidade de promover as agrupacións de propietarios forestais, establécese para as adquisicións, por causa de morte ou por doazón, de parcelas forestais incluídas na superficie de xestión conxunta destas agrupacións, unha redución do 99% do valor destas parcelas.

No imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, por unha parte, establécese unha dedución na cota do 100% na modalidade de transmisións patrimoniais onerosas, aplicable aos arrendamentos de terreos rústicos. Por outra, en consonancia coa promoción das agrupacións de propietarios forestais dotadas de personalidade xurídica, establécese unha dedución na cota do 100% para as transmisións onerosas de parcelas forestais incluídas na superficie de xestión conxunta ou de comercialización de producións que realicen este tipo de agrupacións.

Este capítulo péchase co establecemento dos tipos de gravame da taxa fiscal sobre o xogo, nos casos dos casinos de xogo e das máquinas ou aparatos automáticos aptos para a realización de xogos.

Polo que se refire aos tributos propios se procede ao establecemento de exencións nos tributos sobre o xogo, en concreto no imposto sobre o bingo, para aqueles que dada a súa entidade están excluídos do ámbito de aplicación e, polo tanto, das formalidades e requisitos establecidos na lei 14/1985, do 23 de outubro, reguladora dos xogos e as apostas de Galicia.

No capítulo III deste título modifícanse normas relativas á aplicación dos tributos. No que se refire a comprobación de valores, modifícase a normativa existente por dous motivos: o primeiro, para dar validez xurídica, no ámbito desta comunidade autónoma, aos valores publicados por outras comunidades autónomas para os bens situados nos seus territorios, dando así entrada a medios de comprobación distintos do ditame de peritos e permitindo mais axilidade no procedemento xestor; o segundo, para adecuar a normativa á eliminación da obriga do visado colexial para os ditames periciais. Ademais, introdúcense certas modificacións nas obrigas formais dos notarios en prol da remisión por vía telemática da declaración informativa comprensiva dos elementos básicos da escritura.

Por último, este capítulo da lei establece a obriga de autoliquidación por parte dos suxeitos pasivos da taxa fiscal sobre o xogo realizado a través de maquinas tipo A especial, B e C, na forma, lugar e prazos establecidos por orde da consellería competente en materia de facenda. Tamén establece a obriga de ingresar no momento da presentación da autoliquidación a cota anual correspondente.

No capítulo IV recóllense dúas medidas dirixidas a mellora da administración tributaria. Así, en primeiro lugar, contén unha nova regulación da encomenda de competencias na aplicación dos tributos ás oficinas liquidadoras de distrito hipotecario. En segundo e último lugar, seguindo tamén a senda da racionalización administrativa, considerando o marco da actual situación económica e coa conciencia de que a loita contra as bolsas de fraude fiscal convértese nun elemento primordial para a administración tributaria, autorízase a creación da Axencia Tributaria de Galicia.

O obxectivo perseguido non é outro que revisar a estrutura orgánica actual na que conflúen servizos centrais, departamentos territoriais e órganos ou oficinas con competencias específicas e deseñar a organización da Administración Tributaria autonómica, á que se encomendará a aplicación de todos os tributos propios, así como, por delegación do Estado, dos tributos estatais cedidos, como instrumento ao servizo dos intereses da Comunidade Autónoma de Galicia para a aplicación efectiva dos recursos ao seu cargo.

Esta organización debe poder adaptarse, ademais, a novas situacións fiscais e levar a cabo as actuacións precisas de colaboración e coordinación coa Administración tributaria estatal, a doutras Comunidades Autónomas, e as Facendas locais, contribuindo á eficacia do sistema tributario español.

No seu deseño debe buscarse un modelo que contribúa a incrementar a capacidade de xestión e a especialización, que conte cos medios materiais e persoais idóneos, e cun réxime xurídico que se adapte ás singularidades da actividade que debe desenvolver, gozando da conveniente flexibilidade para o exercicio das súas funcións e que adopte a forma que mellor responda aos principios previstos con carácter xeral na Constitución Española e no Estatuto de Autonomía.

Para lograr os obxectivos descritos, considérase que o modelo máis axeitado consiste nunha axencia pública autonómica dotada de personalidade xurídica propia e plena capacidade de

obrar, con patrimonio e tesouraría propios e autonomía funcional, financeira e de xestión para o cumprimento dos seus fins.

Este ente exercerá as potestades administrativas para a aplicación dos tributos e a recadación executiva dos demais ingresos de dereito público da Facenda Pública galega, a potestade sancionadora en materia tributaria e a revisión en vía administrativa dos actos ditados no exercicio das competencias anteriores, apoiándose nun modelo organizativo que parta da fixación duns obxectivos, para a súa posterior avaliación e control, coa conseguinte esixencia de responsabilidade polos resultados obtidos e o respecto dos dereitos dos cidadáns.

No Título II, dedicado as normas de carácter administrativo, o capítulo I recolle modificacións relativas á xestión orzamentaria e patrimonial. En primeiro lugar, facultase para a modificación dos límites de compromisos de gasto futuros. En segundo lugar, introdúcese un precepto sobre a necesidade de que as propostas normativas, os plans e programas de contido económico financeiro dispoñan dunha memoria na que se avalíen adecuadamente os custos. Por último, establececese a posibilidade de que o patrimonio das extintas cámaras agrarias locais poda aplicarse a fins de interese agrario no ámbito territorial de Galicia.

No capítulo II deste título, contémpanse unha serie de medidas tendentes ao establecemento dun marco que facilite e promova a reorganización da propiedade forestal. Así, destacase a importancia da posta en marcha de agrupacións de propietarios forestais e establécense medidas que incentivan a agrupación de predios mediante a redución da superficie necesaria para as concentracións de carácter privado.

En segundo lugar, neste capítulo, procédese á reorganización dos instrumentos de xestión da Xunta de Galicia no terreo do desenvolvemento rural. Con esta medida perséguese unha xestión responsable dos medios de que dispón a Administración autonómica, a través da supresión de entidades e a adscrición dos seus medios materiais e persoais a outras entidades existentes e acordos coas novas funcións que van desempeñar. Neste sentido, autorízase ao Consello da Xunta de Galicia a proceder á disolución da Sociedade Anónima para o Desenvolvemento Comarcal de Galicia e da Sociedade Anónima Xestora do Banco de Terras de Galicia, quedando integrados os seus bens patrimoniais na Axencia Galega de Desenvolvemento Rural e no Instituto de Estudos do Territorio. Tamén se autoriza ao Consello da Xunta a extinguir as fundacións para o desenvolvemento das comarcas por imposibilidade de realizar o fin fundacional; aos bens e dereitos resultantes da liquidación destas fundacións de desenvolvemento comarcal daráselles o destino previsto polo fundador ou decidido polo padroado, cando teña recoñecida esta facultade.

Noutro orde, dentro deste capítulo, ante a dificultade existente para promover parques empresariais de entidade en Galicia, realízanse modificacións de cara a resolver os problemas que poden comprometer a viabilidade urbanística do desenvolvemento do só industrial en Galicia, de maneira que, de forma excepcional, se poida incluír no ámbito dos parques empresariais solo rústico de protección para a implantación de infraestruturas, dotacións e instalacións de utilidade pública ou interese social.

O capítulo III, contén diversas modificacións do texto refundido da lei de función pública en materia de postos de traballo de libre designación, plan de ordenación de recursos humanos, rehabilitación da condición de funcionario, excedencia por prestación de servizos no sector público, excedencia por razón da violencia de xénero, adscrición provisional por reingreso ao servizo activo, supostos de cese nun posto de traballo provisto por libre designación ou por alteración do contido ou supresión do posto e do réxime retributivo dos trienios recoñecidos ao persoal interino. Estas modificacións perseguen a adaptación da lexislación de función pública ao disposto no Estatuto Básico do Empregado Público en tanto que é necesario optimizar a distribución dos recursos humanos como mecanismo de previsión dos recursos económicos dispoñibles coa conseguinte mellora na eficiencia da xestión administrativa aumentando a produtividade e eficacia nos servizos aos cidadáns.

Dentro destas modificacións, encóntrase as correspondentes as disposicións adicionais do texto refundido da lei, contéplase, por unha parte, a modificación do dereito a percibir o recoñecemento económico do complemento de destino que a lei de orzamentos do Estado fixa para os directores/as xerais, que se restrinxe para os cargos públicos incluídos no ámbito de aplicación da lei de incompatibilidades de altos cargos da Administración Autonómica, exceptuando expresamente ao persoal eventual, a modificación de oficio das relacións de postos de traballo como consecuencia do cambio no sistema de provisión de postos de traballo das xefaturas de servizo e postos equivalentes, así como a incorporación dunha nova disposición que prevé un plan de funcionarización para o persoal laboral fixo a través dun proceso selectivo independente de promoción interna.

No capítulo IV deste título, recóllense dúas medidas en materia de contratación. A primeira delas dirixida á reserva da participación, en determinados procedementos de adxudicación de contratos, a centros especiais de emprego e empresas de inserción laboral. Medida de carácter sociolaboral que permite, pero non impón, a reserva de contratos cun límite do 3% do importe dos contratos adxudicados no exercicio orzamentario inmediatamente anterior mediante contratos menores ou procedementos negociados por razón dá contía.

Tamén destaca, en segundo lugar, a creación, sen incremento do gasto, dun órgano colexiado independente para o coñecemento e resolución das cuestións de nulidade formuladas e dos recursos especiais en materia de contratación que se interpoñan en relación cos procedementos de contratación das entidades do sector público.

A disposición transitoria, contempla o réxime das condicións laborais do persoal afectado pola reorganización dos instrumentos de xestión da Xunta de Galicia no eido do desenvolvemento rural.

Na súa disposición derogatoria, a lei contén catro apartados destinados a derogar preceptos e normas que quedaron sen obxecto ou contido como consecuencia do establecido noutras disposicións da lei.

As disposicións derradeiras recollen un conxunto de modificacións legais reguladoras de diferentes ámbitos sectoriais. Así se se permite que as leis anuais de orzamentos establezan criterios específicos de afectación dunha parte do Fondo de Compensación Ambiental dotado cos recursos procedentes do canon eólico e se crea unha Comisión de Seguimento da execución dos proxectos de desenvolvemento de natureza industrial asociados aos parques eólicos, coa finalidade de garantir a execución das actuacións polas que os proxectos foron seleccionados. Así mesmo modifícase o ámbito subxectivo da autorización polo Consello da Xunta dos convenios de contido económico.

Noutra orde, realízanse dúas modificacións legais motivadas pola reorganización dos instrumentos de xestión da Xunta de Galicia no eido do desenvolvemento rural e determínase o carácter do silencio administrativo en determinadas solicitudes e reclamacións formuladas polos profesionais do Servizo Galego de Saúde.